

tage sig af det overordnede ansvar for sektorplanlægningen og helt særlige myndighedsopgaver, samtidig med at de nuværende amtskommunale natur- og miljøopgaver placeres i kommunerne, enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver.

På den nævnte baggrund indebærer lovforslaget, at kommunalbestyrelserne overtager amtsrådenes beføjelser til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning). Tilladelse til og tilsyn med dumpning af optaget havbundsmateriale uden for søterritoriet overtages dog af miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen).

Baggrunden for denne opgavedeling skal ses i lyset af, at der i den gældende havmiljølov – som er fra 1993 – står, at klapning fortrinsvis skal finde sted inden for søterritoriet. Indtil 1997 var det ikke muligt at klappe uden for søterritoriet, men da søterritoriet på daværende tidspunkt kun var på 3 sømil, ændrede man loven, således at man fremover kunne tillade klapning uden for søterritoriet, såfremt dette var den miljømæssigt set bedste løsning.

Søterritoriet blev i 1999 udvidet til 12 sømil, hvilket gør behovet mindre for at tillade klapning uden for søterritoriet, men helt udelukkes kan det ikke. Der er til dato endnu ikke blevet givet tilladelse til klapning uden for søterritoriet. Der skal således ganske særlige omstændigheder til, førend klapning kan tillades uden for søterritoriet, hvilket også afspejles i, at klapning uden for søterritoriet i Østersøen efter Konventionen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet kræver, at Helsingforskommissionen høres, inden tilladelse kan gives. Man har derfor fundet det naturligt, at kompetencen til at meddele klaptilladelser og føre tilsyn hermed uden for søterritoriet overtages af miljøministeren.

I forbindelse med at kommunalbestyrelserne overtager amtsrådenes kompetence til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med klapninger, indeholder lovforslaget også en bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om den geografiske afgrænsning i havet af den enkelte kommunalbestyrelses kompetence på søterritoriet. Hjemlen tænkes udmøntet ved en revision af bekendtgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale.

Lovforslaget indebærer endvidere en ændring i havmiljølovens kapitel 11, der omhandler beredskab. I den gældende lov samordner amtsrådet de kommunale beredskabsplaner efter forhandling med kommunerne og opstiller på grundlag af de kommunale beredskabsplaner et samlet beredskab samt forestår og koordinerer indsatsen i forbindelse med alvorlige

og omfattende forureninger. Samordningen af planerne foreslås henlagt til miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen), hvorimod selve koordineringen af indsatsen i forbindelse med de alvorlige og omfattende forureninger foreslås henlagt til kommunalbestyrelserne selv. Baggrunden herfor er dels, at kommunerne forventes at blive større, dels at kommunerne allerede i dag i vidt omfang selv klarer de større forureningstilfælde. I tilfælde af særligt alvorlige og omfattende forureninger kan forsvarsministeren som hidtil bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af forsvarsministeren, som i forvejen har ansvaret for indsatsen på havet, jf. § 35, stk. 6.

Som en konsekvens af de ovenfor beskrevne ændringer som følge af aftalen om strukturreformen sigter dette lovforslag desuden mod at ændre klagereglerne i havmiljøloven, idet miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen) vil blive 1. instans i sager om dumpning af optaget havbundsmateriale uden for søterritoriet. Ændringen af klagereglerne er kun delvist en følge af aftalen om strukturreformen. Det er imidlertid naturligt i denne sammenhæng at overføre også klager over kommunernes (i dag amternes) sager om dumpning af optaget havbundsmateriale. Hidtil har Miljøstyrelsen behandlet alle klager som 1. instans i sager om amtsrådets afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, dog med undtagelse af sager, der vedrører dumpning på lavtvandede områder, jf. havmiljølovens § 26, stk. 5. Ifølge lovforslaget vil klager over disse afgørelser skulle behandles af Miljøklagenævnet.

Lovforslaget indeholder bemyndigelser, der efterfølgende skal udmøntes i bekendtgørelsesform. Lovændringen vil i øvrigt nødvendiggøre en gennemgang af nogle af de bekendtgørelser, der er udstedt med hjemmel i havmiljøloven med henblik på konsekvensændringer som følge af den ændrede myndighedsstruktur.

Lov om vandløb

Med lovforslaget ophæves inddelingen af de offentlige vandløb i amtsvandløb og kommunevandløb. Derved overføres amternes opgaver vedrørende tilsyn med og vedligeholdelse, regulering og restaurering af amtsvandløb samt opgaver vedrørende offentlige pumpelag til kommunerne.

Forslag til ændring af vandløbsloven udmønter således strukturaftalens ordlyd om, at kommunernes opgaver omfatter vedligeholdelse af vandløb og myndighedsopgaver i forhold til vandløb.